

kunde antages at ville blive genvalgte. Det maatte saa vel blive de mest kyndige Mænd, som kom til at sidde i disse Kommissioner, og saaledes vilde i det hele ikke alle Skatte-spørgsmaal blive forelagte til videre Under-søgelse og Omtale af den samlede Kommunal-bestyrelsens Medlemmer.

Hvad selve Princippet i denne Skatte-lov angaar, er det jo en proportional Stat, det er ikke nogen progressiv Skat, og jeg har for saa vidt af praktiske Grunde glædet mig ved, at man har opgivet at faa en progressiv Skat gennemført. Personlig tilstaaer jeg, at hvis Samfundsforholdene overhovedet tillod det, vilde en progressiv Skat, holdt inden for moderate Grænser, i Virkeligheden være den retfærdigste; men jeg hæver, at under urolige Samfundsforhold — og det kan vel siges, at alle europæiske Stater i dette Aarhundrede leve under urolige Samfundsforhold — maa man, naar man vil gennemføre en saadan Lov, opgive det progressive Princip. Man har derfor med Rette indskrænket sig til en proportional Skat, der dog er progressiv i den Forstand, at man har frigjort de lavere Indtægter, hvorved der er tilvejebragt en naturlig Progression, der stemmer med Ret og Billighed. Naar man vil have en fast Maksimumsprocent, er det ganske rigtigt, at man lader den mindste Del være skattefri for alle Indtægter, men jeg ser ikke, at der var noget i Vejen for, at der var en passende Overgang fra denne Skattefrihed til den fulde Skatteansættelse. Det vil virkelig være saaledes, at Indtægter omkring 1,500 eller 2,000 Kr. forholdsvis — forekommer det mig — ville komme til at bære en større Byrde, end det i og for sig er naturligt og rimeligt. Det forekommer mig, at der burde være en Overgang, at man gerne kunde have skuldständig Skattefrihed for et vist Beløb, saaledes som denne Lov, men tillige burde have en Overgang, noget lignende den i den københavnske Skattelov.

Hvad det kildne Punkt om Selvangivelse angaar, indrømmer jeg, at det er et Spørgsmaal, som der bestandig kan diskuteres om. Man vil kunne fremhæve overordentlig mange Ulemper og Gener derved. Men jeg ser ikke, at der, naar man vil indføre en Indkomstskattelov, er anden Udvej end at forlænge saa megen Klarhed, Tydelighed og Medarbejde som muligt af den enkelte Skatteyder for at naa det retfærdigste Resultat. Enhver Forestilling om, at man skulde kunne paalægge en Indtægts- og Formuestat efter Støn, uden i Virkeligheden at faa alle Kor-tene lagte paa Borden, er en Illusion. Man har set i Kommunerne, at de efterhaanden

ere blevne nødte til meget nærgaaende at inbvirere Folk om deres Forhold. Og hvor pinagtigt det end kan være, maa enhver erkende, at det er den eneste Maade, hvorpaa man kan naa et retfærdigt Resultat. Et andet er, som jeg før bemærkede, at man bør omgærde Princippet med saa megen Garanti som vel muligt, for at der ikke skal være forbunden unødvendige Gener dermed. Dertil hører, som jeg før tillod mig at nævne, at det ikke er alle og enhver, som hvert tredje Aar kan komme ind i Kommunalraadet, der ogsaa bliver indviet i saadanne Forhold og faar Ret til at tale med om saadanne Spørgsmaal. Men Selvangivelse og Specificering anser jeg for nødvendig. Hvor pinagtig det end er, og hvor støvende det end er, at alle Banker, Sparekasser og den Slags Institutter skulle være forpligtede til at give Oplysninger om Folks private Konti paa disse Steder, tror jeg, det er nødvendigt, naar man ikke vil komme til at opuntre Demoralisation og svigagtig Angivelse. — Dette er selve Hovedprincipperne i Loven. De forekommer mig i og for sig retfærdige, og det forekommer ogsaa mig, ligesom den ærede foregaaende Taler, at der er valgt det rigtige Tidspunkt, hvor man behøver ny Skatter til Reformen og Rettelser paa andre Punkter. Derimod er jeg ikke enig med den ærede foregaaende Taler i, at man kan lade en saadan Skattelov gaa ganske alene paa sine egne Ben, naar man samtidig fremlægger en stor Mængde andre Skatte-love. Det vilde sikkert være heldigt, om det Ideale kunde naas, som man tog hver Ting for sig; men Forudsætningen derfor er, at man fra alle Sider er saa renhjertet, at man aldrig tager andre Hensyn end de saglige. Men saaledes er det ikke og kan vel ikke være i nogen offentlig Forsamling. Jeg tror, at naar man kan undgaa at faa uens-artede Genstande koblede sammen for at trumfe sin Vilje igennem, maa man endda være tilfreds med, at ensartede Genstande blive sammenkoblede; det vil man aldrig kunne forhindre ved en saadan Lejlighed. (Afbrydelse af Buxf). Et æret Medlem spørger, om jeg tænker paa Brændevinsstaten. Jeg vil ganske vist tilstaa, at et af de Spørgsmaal, der forekommer mig nødvendigvis at maatte afgøres i Forbindelse med en saadan Skattelov som den nærværende og den forelagte Toldlov, selvfølgelig er Spørgsmaalet om Brændevinsstaten. Naar der overhovedet skal være Tale om en Reform af vort Skatte-væsen, forekommer dette Spørgsmaal mig selvfølgelig at maatte tages med. Om Spiritusken findes i Brændevin i større eller mindre Grad, er et Spørgsmaal, der ikke